

hvilke Straf skal bestemmes efter de borgerlige Love, og som i den offentlige Mening anses som vanærende, saasom Tyveri og Hæleri, forsaavidt Paagældende ikke ved Dommen fjernes af Krigstjenesten, — og 2) naar en menig Krigsmand, der flere Gange forud i denne sin Stilling har været anset med Fængselsstraf, paany gjør sig skyldig til lige Straf." Saaledes som Paragrafen foreligger efter Afstemningen fra 2den Behandling, giver den Krigsretten Bemyndigelse til at anvende Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, naar den dertil finder Anledning, for de Forbrydelser, der ere nævnte under Nr. 2, men derimod er Krigsretten ligefrem forpligtet til ubetinget at lade Nedsættelsen finde Sted for Forbrydelser, der ere nævnte under Nr. 1. Dette forandres jo fuldstændig ved den Redaktion, som Udvalget foreslaar, og jeg beder det høie Thing at tage under Overveelse, hvad Følgen deraf vil blive. Derjom man havde en eneste militær Ret, som skulde paadømme alle Forbrydelser, der bleve begaaede af militære Personer, er det ganske vist, at der da vilde kunne danne sig en bestemt Dpfattelse af, hvorledes denne Paragraf skulde bringes i Anvendelse, der vilde danne sig en bestemt Praxis; men det er jo langt fra Tilfældet. Vi have jo Krigsret paa ethvert Garnisonssted, ja flere Krigsretter paa samme Garnisonssted; det er ikke sandsynligt, at man i alle disse vil følge den samme Anskuelse, den samme Praxis, og man vilde saa kunne faae den Bysynderlighed at se, at af een Krigsret bliver en Krigsmand for Tyveri dømt til Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, medens han af en anden Krigsret ikke bliver dømt dertil. Det forekommer mig, at det vilde være i allerhøieste Grad uheldigt, og vil Thinget ikke følge Krigsministeren, som jeg haaber og ret indstændig anmoder det om, vil jeg dog paa det Indstændigste bede det om at forkaste det Vædringsforslag, som er stillet af Udvalget, og som foreligger her under Nr. 5. — Vædringsforslaget under Nr. 6. — det er jeg fuldstændig enig med den høitærede Formand i — vil meget godt kunne komme under Afstemning, selv om mit Vædringsforslag under Nr. 4 forkastes. Paragrafen vil jo i saa Tilfælde komme til at lyde saaledes: „Den,

der er nedsat i de Meniges 2den Klasse, kan af den militære Dyrighed, hvem Kongen tillægger saadan Myndighed, forsættes til 1ste Klasse, naar han efter Nedsættelsen enten i Krigen har udmærket sig ved tapper Daad, eller efter endt Felttog i det Mindste i 6 Maaneder af sin Tjenestetid har fort et dædelsrit Levnet." Jeg kan ikke se, at der kan være det Ringeste til Hinder for, at Paragrafen affattes paa den Maade. — Det Vædringsforslag, der er stillet til § 41 af den ærede Landssthingsmand for Bornholm (Sonne) med Flere, gaar jo ud paa at aabne en lettere Afgang for den Menige, som er nedsat i 2den Klasse, til atter at forfremmes til 1ste Klasse. Naar man overhovedet vil beholde denne Straf, maa jeg i fuldeste Maal sympathisere med de Anskuelse, som ere udtalte af det ærede Medlem for Bornholm. Det er ubilligt og uretsfærdigt ikke at aabne den Menige Afgang til at kunne gjenerhverve det Hæders tegn, som alle hans Kammerater ere berettigede til at bære, og han kan efter Lovforslaget, som det nu foreligger, miste Retten til at bære denne Kofarde, uden at han har begaaet nogen vanærende Forbrydelse; han kan miste den for en Forseelse, som er begaaet rent ud af Lettsindighed, som jo dog ikke kan forhindre en Mand i at blive en meget dygtig og brugbar Soldat og en meget god og dygtig Borger. Det forekommer mig dog, at Vædringsforslaget ikke er tilstrækkelig tydelig affattet. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gav en Forklaring af, hvad Meningen var, men jeg tror ikke, at Ordene ere ganske tydelige. Jeg maa derfor tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, selv om man vedtager dette Vædringsforslag, vil man dog afstjære en stor Del af de Mænd, som muligvis kunne blive dømt til at miste Kofarden, fra at gjenerhverve den, idet en stor Del af de Værnepligtige jo ikke komme ind til mere end een Tjenestegjoren; jeg skal saaledes henpege til de Værnepligtige, der indkaldes til Søværnet, jeg skal henvisse til Trainkonstablerne, som efter deres første Uddannelsesetid ikke blive indkaldte mere i Fredstid, og til Ingenieurtropperne, af hvilke den Del, der overgaar til Reservebataillonen, heller ikke ind-